

Negen signalen

Deze week heb ik twee brieven gekregen die toevallig-gerwijs (hoewel volgens mijn vrouw toeval niet bestaat) te maken hebben met een onderwerp voor een stukje in de krant.

Mijn patiënt, de heer Van der M. (dit vanwege privacy), knipt af en toe stukjes uit zijn krant en bezorgt die dan, meestal voorzien van zijn persoonlijk commentaar, bij mij.

En een niet-patiënte, mevr. H., stuurde mij een mailtje naar aanleiding van de aanstaande thema-avond in inloophuis het Anker (www.inloophuishetanker.nl).

Deze thema-avond, op 11 maart aanstaande, heeft als thema: Ken de negen signalen, de waarschuwingstekens van kanker.

Op zich een boeiend thema, de negen signalen van kanker. Ik ga daar zo even verder op in, maar mevr. H. verzocht mij, behalve voor de aankondiging van de thema-avond, ook voor mijn aanwezigheid in het forum zorg te dragen.

Daar ontstond een probleem, in het forum zit al een ex-huisarts, een vergadertijger. En iedereen die mij kent weet dat ik dat niet ben. Sterker nog, ik heb een gruwelijke hekel aan vergaderen en beschouw vergaderen als bewezen ineffectief. Of brainstormen... Nog erger. Alleen het woord al laat mij de haren rijzen!

Maar mijn werkelijke weerstand tegen de gevraagde aanwezigheid in het forum berust op een ander onderliggend probleem.

In de auto, later, diende zich het derde toeval aan. Ik zet de radio aan en de eerste reclame laat een welbespraakte heer horen. Deze heer moedigt mij aan tot een cursus spreken in het openbaar.

En inderdaad is het probleem dat ik daar niet zo goed in ben, maar mijn adagium in dit leven is: Doe alleen dingen waarvan je weet dat je er goed in bent of waar je affiniteit mee hebt, anders kun je het beter uitbesteden.

Dat is dus de reden dat ik niet in zo'n forum ga zitten, ik zit daar waarschijnlijk mijn tijd uit te zitten of te hakkelen achter de microfoon. Ik gun het ex-collega K. van harte, al die aandacht, maar ik doe niet mee.

Dat geheel deed mij denken aan vroeger, en daarmee aan de brief van patiënt van der M. De heer Van der M. namelijk kwam met een stukje waarin werd verhaald over het feit dat huisartsen in Klarenbeek, Voorst en Wilp weer de witte jas gaan aantrekken, ze willen daarmee hun professionaliteit onderstrepen en duidelijker herkenbaar zijn voor de patiënten. De heer Van der M. raadt mij aan hier lering uit te trekken, hij adviseert mij om als eerbiedwaardige dorpse medicijnman de jas weer aan te trekken.

En onderstreept dit betoog met de mededeling dat een lokale drogist van in de 80 blijkbaar enorm respect afdwingt met zijn vrijwel even oude stofjas. Hmm. Ik ken die drogist vrij aardig en heb hem niet op het dragen van een stofjas kunnen betrappen. De enige stofjasdrager die ik me kan herinneren van vroeger was de heer B. van de Mijdrechtse hifi-zaak (toen waarschijnlijk nog elektrowinkel), die wij als kind altijd meneer Buko noemden. Maar verder uitwijkend over dit onderwerp denk ik terug aan vervlogen

tijden toen de voorganger van mijn vader, dokter Van den Berg, in vol ornaat met mede-gezagdragers op Koninginnedag voor het orgel uit door de straten van Mijdrecht liep. Dokter Van den Berg heb ik ook meermalen een toespraak horen houden, met als slotstuk driewerf "leve de koningin". Als witte jas dragende dorpsarts had ik daar dan ook bij moeten lopen, en misschien zelf een toespraak moeten houden! Mijn vader heeft dat initiatief al effectief om zeep geholpen door voor de bedenkelijke eer te bedanken en een andere collega voor te dragen (je moet niet doen waar je niet goed in bent). Later heeft mijn vader toch wel eens een publieke functie moeten vervullen. Ik heb hem ook eens een toespraak zien houden; stiknervuus begon hij met zijn schoenpunten tegen elkaar te tikken (dat is een bekend zenuwtrekje van hem), in zijn handen te

wrijven en daarna te hakkelen. Dat was het moment waarop ik besloot: geen toespraken en geen witte jas, laat mij maar schrijven. Maar voor mevr. H. heb ik wel wat goed te maken, en derhalve bij deze wat over de negen alarmsignalen voor kanker (of k., zoals ze in Amsterdam zeggen). U kunt ze overigens ook op www.kwf.nl vinden.

1. *Blijvende heesheid of hoest, eventueel met bloed in het slijm.* Belangrijk is hier het woordje "blijvende", want op dit moment hoest

iedereen, dat is dus niet alarmerend. Bloed in het slijm hoeft ook niet vreemd te zijn, als je hard hoest wil je de boel nog wel eens kapot hoesten en dan zie je wel eens van die bloeddraadjes. Of als je een holte-ontsteking hebt (met hoofdpijn dus) zie je dat ook wel. Maar als je blijft hoesten zonder duidelijke griep of griepachtige verschijnselen kan het geen kwaad dat eens na te laten kijken, zeker als je rookt.

2. *Slikklachten, als het eten niet goed zakt of als het pijn doet.* Daarbij is weer belangrijk dat het gaat om slikklachten zonder duidelijke ziekte, met een keelontsteking slik je ook niet lekker, maar het is geen kanker.

3. *Nieuwe of veranderende moeder-vlekken.* Daar heb ik al eens over geschreven, zie www.drbeeker.nl->krantenstukjes.

4. *Een schilferend plekje of bobbeltje op de huid.* Dat is moeilijk, eigenlijk weet ik niet zeker wat ze met een bobbeltje op de huid bedoelen, ik neem aan dat het onder hetzelfde valt als punt 3, maar voel je vrij dat de elfde even aan mijn welbespraakte collega K. te vragen.

5. *Een verdikking of bobbeltje ergens in het lichaam, bijvoorbeeld in de borst of in de bal, hals, oksel of lies.* Nou, dat spreekt een beetje voor zich, lijkt me. Op zich hoeft een bobbeltje niets te betekenen; als het los als een knikkertje en goed heen en weer te bewegen is en als het glad en rond is, is het meestal niets spannends.

6. *Ongewoon vaginaal bloedverlies of afscheiding buiten de menstruatie om.* Ik zou dat anders willen zeggen, belangrijke alarmsymptomen zijn: bloedverlies met vrijen (kan duiden op baarmoederhalskanker) en bloedverlies na de overgang (kan op kanker in de baarmoeder duiden).

7. *Blijvende verandering in de stoelgang, of bloed of slijm bij de ontlasting.* Daar heb ik vorige keer wat over geschreven.

8. *Veranderingen in het plassen, of bloed bij het plassen.* Dit is een verraderlijke klacht, vaak wordt dit afgedaan als een blaasontsteking, maar zeker bij rokers moeten we bedacht zijn op blaaskanker. Prostaatkanker geeft overigens meestal geen klachten en meestal geen bloed in de urine.

9. *Gewichtsverlies zonder aanleiding.* En dan gaat het met name om meer dan drie kilo in één maand, wel gaat het dan overigens om een nog niet ontdekte suikerziekte.

En over die witte jas

De witte jas is in werkelijkheid uit de huisartsenpraktijk verdwenen vanwege de door deze jas veroorzaakte infecties. De vrouw van de huisarts had namelijk niet zo veel trek om die dingen iedere dag te wassen en dus bleef menig dokter er in rond lopen zolang hij nog enigszins wit was, de meeliftende ziekteverwekkers profiteerden daar volop van. Sinds het afschaffen van de witte jas is het aantal secundaire infecties (dus overgedragen infecties bovenop de oorspronkelijke ziekte) dramatisch gedaald. Er is zelfs wat voor te zeggen die in het ziekenhuis ook maar eens af te schaffen. Kijken wat er dan met al die "ziekenhuisbacteriën" gebeurt. Ik had graag eenmalig willen poseren in witte jas met obligate stethoscoop, maar mijn moeder hield ook niet van die dingen en heeft ze resoluut met de Zak van Max meegegeven.

Heeft u vragen of opmerkingen? Mail ze naar info@drbeeker.nl.

Jaco Beeker